

Dag 103, woensdag 4 juli 2018. Goed eslapen, maar de voet is nog een beetje opgezwollen. Kijken hoe het gaat richting Ponferrada. Het begint nog met mooi weer en ik loop richting het ijzeren kruis, Cruz de Ferro, en pak daar mijn steen en leg hem op de berg bij het kruis. Op de steen staat de tekst "ontvangen". Deze steen heb ik een paar jaar geleden in de kerk van Noordlaren mogen pakken uit een boel stenen die daar lagen voor de bezoekers. De steen heft me de afgelopen jaren geleerd om dankbaar te zijn met wat anderen geven en dit ook te uiten. Niet bagatelliseren, waarmee je de gever en ook jezelf tekort doet, maar een simpel "Dank je wel" doet wonderen. Soms heb ik er nog moeite mee, maar ik heb het woord ter harte genomen en het is tijd om de steen los te laten. Het leek me mooi om juist hier dit te doen. Dank je wel steen voor deze wijze les! Net als ik klaar ben komen er een paar oude bekenden de heuvel op. Het zijn Jason, die ik gisteren heb leren kennen, en... Kyle, Anne en Kirsten, met wie ik meer dan 2 weken geleden in Zariquiegui heb gegeten. Leuk om bij te praten, en we maken nog wat foto's bij het kruis. Daarna gaan we gezamenlijk verder en bij het eerstvolgende dorp zien we Barbara, Camille en Agatha en even later schuift ook Koen aan. We eten samen en dan komt Agatha ineens, omdat we met 4 Amerikanen zijn, met de geniale Lubach-video van The Netherlands second. We bekijken de uitzending en iedereen ligt in een deuk. Deze was nog niet doorgedrongen tot hun social media in the USA. En dat op Independence Day! Tijdens ons vervolg van de Camino komt de hilariteit van de uitzending regelmatig terug en dan komen we na de hele dag klimmen en dalen aan in Molinaseca. En dan is het na 20 km wel genoeg voor vandaag. Het is half drie en besluiten om hier nog wat te eten en dan naar de Municipal te gaan. Dan heeft de enkel nog wat extra rust voor morgen. We checken in en gaan buiten zitten, waar 4 IJslandse vriendinnen gezellig zitten te pimpelen, Gudbjörg, Sólveig, Margret en Elfa. Koen schuift ook aan, en Lee from Hongkong en Bernard from Quebec. Dan komen er nog 4 pelgrims aan, 3 uit Australië en Michiel uit.... Nederland. Het blijft verrassend hoe iedere dag de Albergues volstromen. Na de douche gaan we eten en dan komt de lokale Spaanse TV om de hoek kijken. Zij willen een paar pelgrims interviewen voor een uitzending en Gudbjörg en ik hebben de eer om voor de camera's te verschijnen. De vragen zijn eenvoudig wat zijn onze namen, waar zijn we de Camino gestart en wat is onze reden, en wat vinden we van het stadje Molinaseca? Binnenkort op YouTube te zien! Erg grappig om te doen en wederom in de media... Na het eten nog wat napraten en dan is het tijd om het bedje op te zoeken. Morgen vroeg op en een redelijk vlakke etappe op het programma naar Villafranca del Bierzo, maar wel 30 kilometer! De enkel gaat steeds beter, ik hoop morgen weer normaal te lopen...

